

پرونده لبنان و وضعیت تقابل میان اسرائیل و حزب‌الله در جنوب این کشور، در شرایطی وارد مر حله‌ای پیچیده و حساس شده است که اگر چه توافق چار چوبی و کاهش نسبی سطح در گیری‌ها از شدت بحران کاسته، اما تحولات میدانی و سیاسی نشان می دهد آ رامش موجود همچنان شکننده و موقت است. تداوم عملیات‌های پراکنده اما هدفمند اسرائیل در جنوب لبنان، گزارش‌های مربوط به نقض آتش بس و نبود چشم‌اندازی روشن برای مر حله بعدی مذاکرات، این نگرانی را افزایش داده که توافق موجود در صورت ادامه وضعیت کنونی، باخطر جدی فروپاشی مواجه شود.

در همین چارچوب، گزارش‌ها درباره احتمال کناره گیری «سِمون کِرم»، رئیس هیأت مذاکره کننده لبنان، بار دیگر دشواری مسیر دیپلماتیک میان طرف‌های در گیر را برجسته کرده است. بر اساس گزارش‌های منتشرشده در رسانه‌های لبنانی، کرم از ابتدای مذاکرات نسبت به روند موجود ملاحظاتی داشته، اما در کنار جوزف عون، رئیس جمهور لبنان، به فعالیت خود ادامه داده است. با این حال، به نظر می رسد اکنون این ارزایی در میان برخی مقام‌های لبنانی تقویت شده که با توجه به شرایط میدانی و سیاسی، امکان اجرای عملی توافق‌های حاصل شده با محدودیت‌های جدی رویه‌رو است.

تلاش ترامپ برای وارد کردن سوریه به پرونده حزب‌الله

یکی از مهم ترین تحولات جدید در این معادله، مطرح شدن نقش احتمالی سوریه در مقابله با حزب‌الله است. دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، در گفت‌وگویی با شبکه فاکس نیوز مدعی شده است که احمد الشرح، معروف به ابومحمد الجولانی، آمادگی دارد علیه حزب‌الله وارد عمل شود. ترامپ همچنین از احتمال دادن «چراغ سبز» به دمشق برای چنین اقدامی سخن گفته و مدعی شده است که جولانی می تواند باروشی متفاوت و به زعم او دقیق تر از اسرائیل با حزب‌الله مقابله کند.

این اظهارات را نمی توان صرفاً یک موضع گیری سیاسی معمول ارزایی کرد. واشنگتن در شرایطی از احتمال استفاده از سوریه علیه حزب‌الله سخن می گوید که دمشق از یک سو در تلاش برای تثبیت ساختار سیاسی جدید و خروج از انزوای منطقه‌ای است و از سوی دیگر، با مشکلات متعدد امنیتی، اقتصادی و سیاسی دست و پنجه نرم می کند. بنابر این، ورود مستقیم سوریه به پرونده لبنان و تقابل با حزب‌الله می تواند برای حکومت جولانی هزینه‌های سنگینی به همراه داشته باشد.

در همین زمینه، هشدار بغداد به دمشق از اهمیت ویژه‌ای بر خور دار است. بر اساس گزارش‌های

منتشرشده، عراق از سوریه خواسته است وارد پرونده لبنان نشود و هشدار داده که هر گونه اقدام علیه حزب‌الله یا شیعیان لبنان از خاک سوریه ممکن است با واکنش گروه‌های مقاومت عراقی مواجه شود. چنین موضعی نشان می دهد تلاش برای تبدیل سوریه به یک باز یگر نظامی علیه حزب‌الله می تواند دامنه بحران را از لبنان و سوریه فراتر بر ده و عراق را نیز به بخشی از این تقابل تبدیل کند.

اما پرسش اصلی این است که چرا ترامپ به دنبال استفاده از سوریه و نیروهای تحت فرمان جولانی برای مقابله با حزب‌الله است؟ پاسخ را باید در تلاش واشنگتن برای تغییر موازنه هزینه‌ها و مسئولیت‌های امنیتی در منطقه جست و جو کرد.

در کنار پرونده لبنان، تحولات حوزه انرژی نشان می دهد راهبرد آمریکادر قبال عراق وسوریه صرفاً امنیتی نیست و یک پایه اقتصادی و ژئوپلیتیکی مهم نیز دارد، چراکه وضعیت تنگه هرمز و آسیب پذیری صادرات انرژی منطقه، واشنگتن را به سمت حمایت از مسیرهای جایگزین انتقال نفت و گاز سوق داده است

خلق کربدورهای انرژی، سناریوی راهبردی واشنگتن برای به حاشیه راندن تهران؛

عراق و سوریه، شرکای جدید ترامپ در تنگه هرمز!

است، اما بخش مهمی از صادرات انرژی آن همچنان به مسیرهای دریایی وابسته است. در شرایطی که تنگه هرمز به یکی از نقاط حساس تجارت انرژی تبدیل شده، ایجاد مسیرهای جایگزین می تواند هم برای بغداد و هم برای واشنگتن و شرکتهای بزرگ انرژی غربی اهمیت راهبردی داشته باشد.

بر همین اساس، توافق ها و تفاهم نامه های گسترده میان عراق و شرکتهای آمریکایی و غربی در حوزه نفت، گاز و زیرساخت های انرژی را باید در چارچوب یک پروژه بزرگ تر از ارزیابی کرد. در جریان نشست تجاری آمریکا و عراق، توافق ها و تفاهم نامه هایی با ارزش بیش از ۶۰ میلیارد دلار مطرح شد و شرکتهایی

انرژی و تنگه هرمز:عراق وسوریه شرکای جدید واشنگتن!

در کنار پرونده لبنان، تحولات حوزه انرژی نشان می دهد راهبرد آمریکادر قبال عراق وسوریه صرفاً امنیتی نیست و یک پایه اقتصادی و ژئوپلیتیکی مهم نیز دارد. وضعیت تنگه هرمز و آسیب پذیری صادرات انرژی منطقه، واشنگتن را به سمت حمایت از مسیرهای جایگزین انتقال نفت و گاز سوق داده است؛ مسیرهایی که بتوانند وابستگی عراق و دیگر تولیدکنندگان منطقه به این آبراهه بریدی را کاهش دهند.

عراق در این میان جایگاه ویژه ای دارد. این کشور از بزرگ ترین تولیدکنندگان نفت جهان و اعضای اوپک

مانند شورون و کونو کو فلیپس در طرح های انرژی عراق نقش پررنگ تری پیدا کرده اند.

اهمیت این تحولات زمانی بیشتر می شود که موضوع احیای خط لوله نفت عراق ــ سوریه را نیز در کنار آن قرار دهیم. این خط لوله در صورت بازسازی می تواند نفت عراق را به سواحل مدیترانه منتقل کرده و وابستگی بغداد را به مسیرهای صادراتی عبوری از تنگه هرمز کاهش دهد. بر اساس گزارش های مطرح شده، ظرفیت اولیه این مسیر پس از بازسازی می تواند به حدود دو میلیون بشکه در روز برسد.

این راهبرد برای آمریکا چند مزیت هم زمان دارد: نخست، عراق را بیش از گذشته به اقتصاد و سرمایه گذاری غرب پیوند می دهد. دوم، سوریه را از کشوری صرفاً بحران زده به بخشی از یک مسیر بالقوه انتقال انرژی تبدیل می کند و سوم، در بلندمدت می تواند بخشی از اهمیت ژئوپلیتیکی ایران در معادلات انرژی منطقه را محدود کند؛ به ویژه اگر مسیرهای جایگزین بتوانند بخشی از وابستگی صادرات انرژی به تنگه هرمز را کاهش دهند.

نگاه اسرائیل ومنطقه به پروژه واشنگتن

اسرائیل ممکن است نسبت به بخش اقتصادی و انرژی این طرح نگاه متفاوتی داشته باشد. تبدیل سوریه به یک مسیر انتقال انرژی و بازگشت این کشور به شبکه اقتصادی منطقه می تواند به تدریج موقعیت دمشق را تقویت کند. بنابر این، تل آویو احتمالاً از همکاری اقتصادی سوریه با غرب حمایت خواهد کرد، اما هم زمان تلاش می کند این همکاری به تقویت بیش از اندازه دولت سوریه یا بازسازی ظرفیت های منطقه ای آن منجر نشود.

کشورهای عربی حوزه خلیج فارس از توسعه مسیرهای جایگزین انرژی استقبال می کنند؛ زیرا کاهش وابستگی به تنگه هرمز از منظر امنیت انرژی و تجارت جهانی برای آنها اهمیت راهبردی دارد. با این حال، این کشورها می دانند تلاش برای محدود کردن نقش ایران بدون ایجاد یک سازوکار امنیتی پایدار، ممکن است به افزایش تنش های منطقه ای منجر شود.

ترکیه اما احتمالاً پیچیده ترین موضع را خواهد داشت. آنکارا از یک سو به دنبال تثبیت نفوذ خود در سوریه و ایفای نقش در معادلات جدید این کشور است و از سویی دیگر، نمی خواهد سوریه به عرصه اجرای سیاست های آمریکا و اسرائیل تبدیل شود. ترکیه از ایجاد کربدورهای جدید انرژی استقبال می کند، اما اگر این مسیرها بدون مشارکت آنکارا ایجاد شوند و سوریه را مستقیماً به مدیترانه و بازارهای غربی متصل کنند، ممکن است بخشی از اهمیت ترانزیتی ترکیه کاهش یابد.

در نهایت، آنچه در حال شکل گیری است، پروژه ای صمد حزب الله یا صرفاً اقتصادی نیست؛ چراکه راهبرد جدید آمریکا در حال پیوند دادن سه میدان انرژی، امنیت و سیاست منطقه ای به یکدیگر است.

خبر

حملات پهبادی اوکراین به روسیه ۷ کشته برجای گذاشت

«پکس»، همچنین از حمله به یک تأسیسات نفتی خبر داد. آندری وروبیف فرماندار منطقه مسکو نیز از یک حمله پهبادی دیگر کی یف به یک انبار دیگر شرکت وایلدبری در شهر «لکتروستال» در شرق مسکو خبر داد و گفت در نتیجه این تهاجم ۲۴ نفر زخمی شدند. فرماندار منطقه مسکو اضافه کرد که در «شهر نوگینسک» در منطقه مسکو، سقوط بقایای پهبادهای اوکراینی باعث آتش سوزی در یک انبار نفت شده است. تاتیانا کیم یکی از بنیانگذاران و مدیرعامل شرکت وایلدبری، حمله اوکراین به انبارهای این شرکت خرده فروشی را یک «شب وحشتناک» برای روسیه و این خرده فروشی آنلاین خواند و به خانواده های قربانیان تسلیت گفت. رئیس جمهوری خلق دونتسک: نیروهای روسیه مواضع خود را در محور اسلوا یانسک بهبود بخشیده اند. دنیس پوسلین رئیس جمهوری خلق دونتسک با اعلام این خبر به خبرگزاری تاس گفت: نیروهای ما شروع به عقب راندن دشمنان از رودخانه سیورسکی دونتس و کانال سیورسکی دونتس- دوبااس کرد و ما آنجا تاکنون به موفقیت های مشخصی دست یافته ایم.

مسکو واقع شده است، ۲۵ نفر زخمی شدند. این مقام دولت روسیه در پیام رسان تلگرام نوشت: هفت نفر که در شیفت شب کار می کردند در چا جان باختند. ۲۸ پهباد نیز هنگام نزدیک شدن سرنگون شدند. پرویشوف در ادامه پیام خود اضافه کرد: اگر آنها به هدف خود رسیده بودند، تعداد تلفات غیر نظامیان می توانست بسیار بیشتر باشد. ولادیمیر زلنسکی رئیس جمهوری اوکراین در خصوص این حمله ادعا کرد که کی یف به دو تأسیسات لجستیکی که روسیه از آن برای تأمین قطعات تولید پهباد و تجهیزات ناوبری استفاده می کند، حمله کرده است. زلنسکی در پلتفرم

فرمانداران برخی مناطق روسیه دیروز (شنبه) اعلام کردند که حملات پهبادهای اوکراینی به شرکت وایلدبری (Wildberry) به عنوان بزرگترین خرده فروشی آنلاین روسیه، به کشته شدن هفت کارگر انبار منجر شده و دهه زخمی برجای گذاشته است. هم زمان گزارش ها حاکی است یک حمله پهبادی دیگر اوکراین در یکی از مناطق مسکو باعث آتش سوزی در یک انبار نفت شده است. ایوگنی پرویشوف فرماندار شهر «کوتوفسک» گفت که پس از برخورد پهبادهای اوکراینی به اسلوا یانسک در منطقه ناموف»، اوکراین به حدود ۴۷۵ کیلومتری

جهان نما

جذابای کامل ونزوئلا از اصول بنیادین چاوز: موساد در قلب کاراکاس

سال ها پیش مشخصاً در ژوئن ۲۰۱۰، یعنی یک سال پس از آنکه ونزوئلا تمامی روابط خود را با تل آویو قطع کرد، هوگو چاوز، رئیس جمهور ونزوئلا با خشم و انزجار به اقدام تجاوز کارانه اسرائیل علیه «تاوان آزادی» و واکنش نشان داد و گفت: «می خواهم با تمام وجود و از اعماق جانم محکوم کنم: لعنت بر شما، ای دولت اسرائیل. لعنت بر شما، ای دولت تروریست وای گروه قاتلان».

اکنون، تحت رهبری «دلسی رودریگز»، رئیس جمهور موقت ونزوئلا به نظر می رسد آن دوران به گذشته ای دور تعلق دارد که قرار بوده به کلی محو شود؛ چرا که با به دست گرفتن قدرت موقت توسط رودریگز پس از ربوده شدن نیکلاس مادورو، رئیس جمهور سابق توسط ایالات متحده در سوم ژانویه گذشته، سیاست خارجی ونزوئلا دستخوش تغییری بنیادین و ناگهانی شد که در قالب نزدیکی سریع به واشنگتن نمود یافت؛ تغییری که از نظر بسیاری ناظران، به منزله گسستی کامل از اصول بنیادین «انقلاب بولیواری» تلقی می شد.

طبق گزارش روزنامه الاخبار لبنان، دولت موقت ونزوئلا، علاوه بر امتیازاتی که در بخش نفت واگذار کرد، مجموعه ای از اقدامات امنیتی را نیز انجام داد که نشان دهنده آمادگی اش برای همکاری گسترده با واشنگتن بود؛ از جمله اینکه الکس ساب، وزیر صنعت و تولید ملی را بر این محاکمه به اتهاماتی با ابعاد مالی و سیاسی به ایالات متحده تحویل داد. ساب با تاجری نزدیک به مادورو است که به عنوان «واسطه مالی» (bagman) در رسانه ها شهرت یافت؛ لقبی که بازتاب دهنده نقش او در مدیریت شبکه های پیچیده مالی و تجاری بود که به دولت ونزوئلا در دور زند تحریم های آمریکا و تحریم های بین المللی کمک می کردند.

در ادامه، علی زکی حاج جلیل، تبعه ونزوئلایی لبنانی تبار که مقامات پاناما او را در مدیریت امور لجستیکی و حمل و نقل برای عاملان بمب گذاری سال ۱۹۹۴ در پرواز ۹۰۱ شرکت «الاس چیریکاس» متهم می دانستند به بهانه «هماره به تروریسم» به پاناما تحویل داده شد. هم زمان، گزارش هایی مبنی بر نفوذ موساد به کاراکاس، پایتخت ونزوئلا و نقض حاکمیت این کشور از طریق بازجویی مستقیم افراد منتشر شده است که تل آویو آن ها را «مخزن به تروریسم» می خواند و مدعی ارتباطشان با ایران و حزب الله لبنان است. در بوجهی این تحولات، زمین لرزه ای که ژوئن گذشته شمال ونزوئلا را زلزله و جان حدود ۲۷۳۴ نفر را گرفت و ۱۶۴۰ مجروح و ۱۷۹۰ آواره بر جای گذاشت، به محررابی «یاده آل» برای واشنگتن و تل آویو بدل شد تا نفوذ خود را در جمهوری بولیواری عمیق تر کنند. ایالات متحده و اسرائیل با پوشش «کمک های بشر دوستانه» و بازسازی، عملیات امدادرسانی در ونزوئلا را به چیزی شبیه به پایگاه های نظامی و اطلاعاتی تغییر دادند و بدین ترتیب اقمیتی تازه را تثبیت کردند که هدف آن محو میراث دوران حاکمیت مستقل برآمده از دوران چاوز بود.

در همین راستا به بهانه مشارکت در ارزیابی های مهندسی، عملیات امدادرسانی و تدوین طرح بازسازی، هییتی از وارد کاراکاس شُدد. این هیئت متشکل از دیپلمات های وزارت امور خارجه، مقامات سازمان مدیریت بحران و نیروهای نظامی فرماندهی جبهه داخلی بود و ریاست آن را ایلا اداری بر عهده داشت.

این «کمک» به سرعت مورد تأیید رودریگز قرار گرفت؛ او ضمن تمجید از این هیئت، سطح حرفه ای گری و شایستگی اعضای آن را ستود. وی همچنین خواستار تمدید دو هفته ای مدت مأموریت این هیئت شد و خاطر نشان کرد که ورود آن ها به کشور، در پی برقراری تماس میان جامعه یهودیان ونزوئلا و مقامات اسرائیلی صورت گرفته است.

بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل نیز پی درنگ بعدی سیاسی به این مأموریت بخشید و خطاب به هیئت اعزامی گفت: «شما صرفاً در حال بازسازی ویرانه های نیستید، بلکه روابط را بازسازی می کنید». وی همچنین به وجود فرصتی برای پایان دادن به ۱۷ سال قطع روابط دیپلماتیک اشاره کرد. هم زمان، تیریهایی آمریکایی با هدف «اقدام بشر دوستانه»، فعالیت فرودگاه بین المللی مایکتیارا از سر گرفتند و بیش از ۱۰۰ نیروی نظامی را در خاک ونزوئلا مستقر کردند؛ عملیاتی با تفنگداران دریایی و پشتیبانی لجستیکی ۸۰۰ نیروی مسافر در پورتو ریو، که او سالو همراه بود. این استقرار نیرو با به کارگیری چهار یانتج پهباد شناسایی «ام کیو-۹» (Reaper ۹-MQ) از سوی واشنگتن همراه شد که توسط یک واحد اطلاعاتی در میامی هدایت می شدند؛ مأموریت این پهبادها، رصد خاک ونزوئلا تحت پوشش شناسایی ساختمان های آسیب دیده بود.

در «لا گویرا»، بندر اصلی ونزوئلا، ناو عظیم ترابری-آبی خاکی «یواس اس فورت لادر دیسل» که برای حمل نیرو و خودروهای نظامی طراحی شده و به عنوان یک مرکز لجستیکی شناور عمل می کند، مستقر شد و پس از آن، ناو رزمی ساحلی «یواس اس بیلینگز» نیز وارد شد. هم زمان، ژنرال کوین یارات از تفنگداران دریایی برای برعهده گرفتن فرماندهی مستقیم میدانی وارد ونزوئلا شد. اگرچه ژنرال فرانسیس داناوان، فرمانده فرماندهی جنوبی ایالات متحده، این مأموریت ها را «موقت» توصیف کرد اما پنهان نکرد که امیدوار است این حضور، راه را برای برقراری روابط نظامی بهتر و پایدارتر میان واشنگتن و کاراکاس هموار سازد.

علاوه بر این، تیمی از سازمان کلاسیفیدها به سرپرستی ابومحمد الجولانی ملقب به احمد الشرع، رئیس موقت سوریه و تحت هدایت مقامات انتقالی، از دمشق وارد ونزوئلا شد؛ این سازمان در طول بحران سوریه، همواره با منابع مالی غربی به ویژه انگلیسی و آمریکایی مرتبط بوده است.

با ایلنا همراه شوید

خبرگزاری کار ایران «ایلنا»

ادمارکی عضو سنای آمریکا پس از اظهارات دونالد ترامپ در مورد نتیجه انتخابات ۲۰۲۰ این کشور، استیضاح و برکناری او را از سمت ریاست جمهوری ایالات متحده خواستار شد. به گزارش هیل، این سناتور دموکرات ایالت ماساچوست پس از پخش سخنرانی ترامپ در مورد ادعاهای تکراری دزدیده شدن نتیجه انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰، خطاب به کنگر استیضاح وی را خواستار شد. ترامپ در این سخنرانی «واژه هایی مانند «قلب و دزدیده شد»، «فلسد و لایوشانی» استفاده کرد و برای اثبات این ادعا به اسنادی

سناتور آمریکایی: ترامپ باید استیضاح و برکنار شود

پنج شنبه خود مدعی شد که بر اساس اسنادی که به تازگی از طبقه بندی خارج شده اند، در طول یک دوره پنج ساله از زمان انتخابات ۲۰۲۰، دولت چین به ۲۲۰ میلیون پرونده رای دهندگان آمریکایی دسترسی پیدا کرده است. با این حال، منتقدان ادعاهای ترامپ می گویند اطلاعات مربوط به رای دهندگان به صورت عمومی در دسترس است و حتی می توان آنها را از ایالت ها خریداری کرد. ترامپ در بخشی از سخنانش مدعی شد که دولت چین می خواست او در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۰ شکست بخورد و «اطلاعات خام» به عنوان بزرگترین خرده فروشی آنلاین روسیه، به کشته شدن هفت کارگر انبار منجر شده و دهه زخمی برجای گذاشته است. هم زمان گزارش ها حاکی است یک حمله پهبادی دیگر اوکراین در یکی از مناطق مسکو باعث آتش سوزی در یک انبار نفت شده است. ایوگنی پرویشوف فرماندار شهر «کوتوفسک» گفت که پس از برخورد پهبادهای اوکراینی به اسلوا یانسک در منطقه ناموف»، اوکراین به حدود ۴۷۵ کیلومتری

آلمان هشدار امنیتی سطح بالا صادر کرد

دارند. وزیر کشور آلمان پیش تر نیز در نشست وزیران کشور ایالت های آلمان از احتمال افزایش سطح هشدار امنیتی خبر داده بود، اما اکنون این تصمیم را رسماً اعلام کرده است. به گفته او، این ارزیابی جدید بر پایه افزایش چشمگیر اطلاعات دریافتی از سرویس های اطلاعاتی کشورهای متحد، یافته های دستگاه های امنیتی آلمان، وقوع موارد مشخص خرابکاری و همچنین گسترش شبکه های عوامل فعال در داخل و خارج از کشور که در زمینه جاسوسی و خرابکاری فعالیت می کنند، اتخاذ شده است. مقام های آلمانی جزئیاتی درباره ماهیت تهدیدها با گروه های احتمالی مسئول این طرح ها منتشر نکرده اند، اما تأکید دارند که نیروهای امنیتی و اطلاعاتی به آماده باش کامل قرار دارند و تدابیر حفاظتی برای مقابله با هر گونه تهدید احتمالی تقویت شده است.

تا وضعیت تهدید را به سطح بالا ارتقا دهیم. این بدان معناست که باید انتظار داشت خطر وقوع حملات در آلمان در هر لحظه وجود داشته باشد». دوبرینت تأکید کرد که شواهد نشان می دهد طرح هایی برای حمله به آلمان به طور آشکار در حال شکل گیری است و نهادهای امنیتی این کشور با دقت تحرکات مرتبط را زیر نظر

الکساندر دوبرینت، وزیر کشور آلمان، اعلام کرد که این کشور با افزایش قابل توجه تهدیدهای امنیتی روبه رو است و به همین دلیل سطح ارزیابی خطر را از «تهدید انتزاعی» به «وضعیت تهدید بالا» ارتقا داده است. وی در گفت و گو با روزنامه ولت آم زونتاگ گفت: «ارزیابی های اطلاعاتی و گزارش های امنیتی مرا بر آن داشت